

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی - تطبیقی بیمه اتکایی در فقه، حقوق ایران و اتحادیه اروپایی

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 18، شماره 62 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمدخلیل صالحی مازندرانی - دانشگاه قم

فضه سلیمی - دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

امروزه تقسیم خطرات به وسیله شرکتهای بیمه دارای اهمیت بسیار بالایی است. بیمه اتکایی انتقال قسمتی از ریسک است که یک بیمهگر مستقیم در نظر میگیرد. بیمه اتکایی در یک تقسیمبندی به دو شاخهی اصلی تبیین این نوع از بیمه از لحاظ فنی و از لحاظ فرم و شکل، طبقه‌بندی میشود. با وجود پیشرفت رو به گسترش بیمه اتکایی در کشورهای غربی، اشکالاتی از ابتدا بر قرارداد بیمه و بیمه اتکایی به سبب خصوصیات خاص آن، وارد بوده است که به طرق مختلف پاسخ داده شده است. اتحادیه اروپایی پس از تغییرات فراوان قانونگذاری، آخرین دستورالعمل را در سال ۲۰۰۵ به تصویب رسانده و کشورهای عضو موظف به وارد کردن این قاعده تا سال ۲۰۰۷ در مقررات خود بوده‌اند. با وجود نظریات موافق فقهی که در خصوص عقد اعاده التامین در دهه‌های اخیر عنوان گردیده است، در ایران نیز با تصویب قانون بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری سال ۱۳۵۰ رویکرد جدیدی در جهت گسترش این نوع از بیمه به کار گرفته شد.

کلمات کلیدی:

بیمه، اتکایی، فقه، ایران، اروپا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1674960>

